

Sygn. akt I CSK 588/10

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa H. M.-P.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "S. " w W.
o uchylenie uchwał,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 marca 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku
Sądu Apelacyjnego
z dnia 22 stycznia 2010 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Powódka H. M. – P. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 22 stycznia 2010 r., zapadłego w sprawie, jaką powódka wytoczyła przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej „S. ” w W. o uchylenie 17 uchwał podjętych na Zebraniu Przedstawicieli w dniu 30 czerwca 2005 r. Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 19 grudnia 2008 r. oddalił powództwo w całości, uznając, że powódka nie miała legitymacji do skazenia uchwał oznaczonych numerami od 9/2005 do 17/2005, ponieważ dotyczyły odwołań innych członków spółdzielni od uchwał o ich wykluczeniu. Natomiast uchwały, które powódka władna była zaskarżyć nie zostały podjęte wadliwie, gdyż - zdaniem Sądu pierwszej instancji - Zebranie Przedstawicieli miało kompetencję do działania pomimo upływu kadencji, na jaka wybrano przedstawicieli.

Sąd Apelacyjny rozpatrywał apelację powódki od tego wyroku, jednak zakwalifikował ją do merytorycznego rozstrzygnięcia jedynie w części, stwierdzając, że w zakresie zaskarżenia uchwał oznaczonych numerami 3, 4, 6, 7 i 8/2005 powódka nie uzupełniła braków formalnych swojego środka zaskarżenia i jej apelacja w tym zakresie podlega odrzuceniu. W pozostałej części apelację oddalił. Podzielił przy tym stanowisko Sądu Okręgowego o braku legitymacji powódki do zaskarżenia uchwał nr 9 - 17/2005, natomiast co do pozostałych uchwał uznał, że zebranie Przedstawicieli po upływie kadencji przedstawicieli nie mogło ich skutecznie podjąć, były to więc tzw. uchwały nieistniejące. Takich uchwał nie można uchylić, można jedynie ustalić, że nie istnieją. Powództwo w niniejszej sprawie dotyczyło jednak uchylenia uchwał i z tego powodu jego oddalenie przez Sąd Okręgowy odpowiadało prawu.

Skarga kasacyjna powódki skierowana została przeciwko orzeczeniu o odrzuceniu jej apelacji w zakresie uchwał nr 3, 4, 6, 7 i 8 oraz przeciwko oddaleniu apelacji odnośnie zaskarżonych uchwał nr 1, 2 i 5 oraz w części orzekającej o kosztach postępowania apelacyjnego. Skarżąca oparła ją na podstawie z art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., skonkretyzowanej w postaci zarzutów naruszenia art. 373 k.p.c. w zw. z art. 368 § 2 k.p.c. przez ich zastosowanie oraz

naruszenia art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz w zw. z art. 378 k.p.c. i art. 368 §2 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie i błędną wykładnię.

We wnioskach skarżąca domagała się uchylenia zaskarżonego orzeczenia we wskazanej części i przekazania sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Zgodnie z unormowaniem zawartym w art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Nie przysługuje zatem od postanowienia o odrzuceniu apelacji, nawet jeśli postanowienie takie zamieszczone zostało w wyroku, ani też od rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Postanowienia te mogłoby zostać ewentualnie zaskarżone w drodze zażalenia na podstawie art. 394¹ § 1 pkt 2 i § 2 k.p.c., natomiast wniesiona od nich skarga kasacyjna podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

W pozostałym zakresie - to znaczy w części dotyczącej zaskarżenia wyroku Sądu drugiej instancji, odnoszącego się do zaskarżonych uchwał nr 1, 2 i 5 skarga kasacyjna wykazuje nieusuwalny brak w zakresie koniecznego elementu konstrukcyjnego jakim jest - wymagane przez art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. - przytoczenie podstawy kasacyjnej i jej uzasadnienia. Podstawa wskazana w skardze dotyczy jedynie rozstrzygnięcia zawartego w postanowieniu o odrzuceniu apelacji, co wyraźnie wynika z jej treści, w której wprost wyliczone zostały uchwały nr 3, 4, 6, 7 i 8. W pozostałym zakresie skarga kasacyjna powódki nie została wsparta na żadnej podstawie, co przesądza o konieczności jej odrzucenia z przyczyny wskazanej w art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c., to znaczy z powodu niespełnienia wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.